

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 583: Chỉ E Chợt Gặp Nghịch Cảnh Ác Duyên Cực Lớn, Tâm Sân Hận Dấy Lên Một Chút, Thì Uổng Phí Hết Công Phu Trước Đó

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 050)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Chỉ e chợt gặp nghịch cảnh ác duyên cực lớn, tâm sân hận dậy lên một chút, thì uổng phí hết công phu trước đó.】

Bao công phu trước đó đều uổng phí hết. Đặc biệt là chúng ta học Phật, đạo lý này, nguyên tắc này cũng được áp dụng cho cả thế gian pháp. Trong thế gian pháp, tất cả mọi việc lớn nhỏ, từ sinh hoạt gia đình, làm ăn buôn bán, cho đến làm chính trị phục vụ đại chúng xã hội, từng chút từng chút một đều cần có trí tuệ cao độ, đều cần có sự nhẫn nại chân thật thì mới có thể thành công. Trong việc tu học Phật pháp lại càng quan trọng hơn, nếu không có trí tuệ, không có nhẫn nại, thì sự tu học Phật pháp của quý vị tuyệt đối không thể thành tựu.

Tôi trước đây, đó là vào năm 90, năm năm trước, tôi đã từng nói qua, hy vọng tương lai có cơ duyên mở một lớp Phật học nhỏ, chúng ta không dám gọi là Phật học viện, quy mô của Phật học viện quá lớn, tôi muốn mở một lớp Phật học nhỏ để bồi dưỡng nhân tài hoằng pháp. Điều kiện của lớp học này là gì? Điều kiện là trong một năm, phải tụng “Kinh Vô Lượng Thọ” ba ngàn biến; một ngày tụng ba biến, một năm là có thể tụng được ba ngàn biến. Phải tụng “Kinh Vô Lượng Thọ” cho thật nhuần nhuyễn, tụng đến mức có thể học thuộc lòng, có thể viết ra được, có thể viết lại hoàn toàn từ trí nhớ (mặc tả), tôi muốn tìm những học trò như vậy. Phải trải qua thi cử, thi bằng cách nào? Phải viết lại từ trí nhớ, viết “Kinh Vô Lượng Thọ”, viết “Kinh Vô Lượng Thọ” từ đầu đến cuối, sai một chữ trừ một điểm, sai bốn mươi chữ thì vẫn tạm ổn, sáu mươi điểm là có thể thi đậu; sai bốn mươi một chữ, thì thôi không nhận nữa, là thi rớt rồi. Tôi dùng phương pháp này để thi. Đến nay đã năm năm rồi, vẫn chưa có một ai đến ghi danh với tôi, sự việc này chính là đòi hỏi phải có trí tuệ, phải có nhẫn nại, không có nhẫn nại làm sao có thể thành công? Tôi đưa ra điều kiện này, điều

kiện này chính là để bồi dưỡng tâm thanh tịnh của quý vị, bồi dưỡng căn bản trí của quý vị, bồi dưỡng định lực của quý vị. Tôi đã nói rồi, một người tôi cũng dạy, hai người cũng dạy, ba người cũng dạy, chúng ta mở lớp nhỏ, để huấn luyện nhân tài hoằng pháp. Không huấn luyện nghiêm ngặt như vậy thì không thể thành công. Đây không phải là tôi muốn tìm học trò nên mới đặt ra điều kiện khắt khe như thế này, quý vị phải biết rằng, từ xưa đến nay các thế hệ Tổ sư chọn học trò đều dùng điều kiện này. Cho nên điều kiện này không phải là bằng sáng chế của tôi, cũng không phải do tôi phát minh ra, mà chẳng qua là tuân thủ theo phương pháp của người xưa mà thôi.

Người thời nay sợ nhất là học thuộc lòng, cho rằng học thuộc lòng là một việc khổ sở, kỳ thực học thuộc lòng không khổ, học thuộc lòng là một việc vui vẻ, vì sao họ lại sợ? Bởi vì họ chưa từng học thuộc lòng, chưa từng áp dụng phương pháp này, từ trước đến nay chưa từng thử qua, nên cảm thấy phương pháp này rất khổ, nguyên nhân là ở chỗ này. Thời xưa, bất luận là thế pháp hay Phật pháp, tu học không có người nào là không bắt đầu từ việc học thuộc lòng, đều do công phu học tập này mà ra, có khó khăn gì đâu! Càng học thuộc lòng càng hoan hỉ, quý vị muốn hỏi niềm hoan hỉ đó từ đâu mà ra? Hoan hỉ là từ trong tâm thanh tịnh sinh ra. Càng học thuộc lòng nhiều, tâm càng thanh tịnh; trong tâm thanh tịnh sinh ra trí tuệ, trong tâm thanh tịnh sẽ ít phiền não; phiền não không còn nữa, trí tuệ tăng trưởng, làm sao họ lại không hoan hỉ cơ chứ! Pháp hỷ sung mãn. Chúng ta hiện nay sống những ngày tháng thật khổ, chúng ta mỗi ngày không sinh pháp hỷ, mà lại sinh phiền não; quý vị học Phật, vì sao quý vị vẫn sinh phiền não? Là vì không y giáo phụng hành, không làm theo, người thực sự làm theo thì không có ai là không pháp hỷ sung mãn.